

WYROK

Warszawa, dnia 16 września 2026 r.

Krajowa Izba Odwoławcza - w składzie:

Przewodniczący: Robert Siwik

Protokolant: Klaudia Kwadrans

po rozpoznaniu na rozprawie odwołania wniesionego do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej w dniu 7 sierpnia 2026 r. przez wykonawcę **E.K.**, prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą: **PPHU EWA E.K. z siedzibą w Nowogardzie** („Odwołujący”),

w postępowaniu prowadzonym przez zamawiającego: **Gmina Nowogard** („Zamawiający”),

przy udziale wykonawcy zgłaszającego przystąpienie po stronie Odwołującego: **Cytryn sp. z o.o. z siedzibą w Szczecinie**

orzeka:

1. Oddala odwołanie.

2. Kosztami postępowania obciąża Odwołującego w następujący sposób:

2.1. zalicza w poczet kosztów postępowania odwoławczego kwotę 15 000 zł 00 gr (słownie: piętnaście tysięcy złotych zero groszy) uiszczoną przez Odwołującego tytułem wpisu od odwołania, kwotę 3 600 zł 00 gr (słownie: trzy tysiące sześćset złotych zero groszy) poniesioną przez Odwołującego tytułem wynagrodzenia pełnomocnika, kwotę 17 zł 00 gr (słownie: siedemnaście złotych zero groszy) tytułem kosztów opłaty skarbowej pełnomocnika Odwołującego oraz kwotę 3 600 zł 00 gr (słownie: trzy tysiące sześćset złotych zero groszy) poniesioną przez Zamawiającego tytułem wynagrodzenia pełnomocnika;

2.2. zasądza od Odwołującego na rzecz Zamawiającego kwotę 3 600 zł 00 gr (słownie: trzy tysiące sześćset złotych zero groszy) stanowiącą uzasadnione koszty Zamawiającego poniesione z tytułu wynagrodzenia pełnomocnika.

Na orzeczenie – w terminie 14 dni od dnia jego doręczenia – przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Zamówień Publicznych.

Przewodniczący:.....

UZASADNIENIE

Zamawiający – Gmina Nowogard (dalej jako „**Zamawiający**”) prowadzi postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego w trybie przetargu nieograniczonego na podstawie ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych (t.j. Dz. U. z 2024, poz. 1320 ze zm., dalej jako „**ustawa Pzp**” lub „**Pzp**”), pn. „*Świadczenie usługi cateringowej w zakresie przygotowania i dostarczenia gorącego posiłku w postaci jednodaniowego obiadu z napojem dla szkół podstawowych prowadzonych przez gminę Nowogard w roku szkolnym 2026/2027*” (numer postępowania: WZP.271.17.2026.AA.MT), dalej jako „**Postępowanie**”.

Ogłoszenie o zamówieniu zostało opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej w dniu 7 lipca 2026 r. pod numerem 467456-2026.

Dnia 7 sierpnia 2026 r. do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej zostało wniesione odwołanie przez wykonawcę E.K., prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą: PPHU EWA E.K. z siedzibą w Nowogardzie (dalej jako „**Odwołujący**”). Odwołanie dotyczyło wszystkich części zamówienia (I-X).

Odwołujący zarzucił Zamawiającemu naruszenie:

„Zarzut I. Art. 128 ust. 1 w zw. z art. 63 ust. 1 ustawy Pzp – przez zaniechanie wezwania wybranego wykonawcy do uzupełnienia oświadczenia składanego na podstawie art. 125 ust. 1 ustawy Pzp (załącznik nr 2 do SWZ), pomimo że oświadczenie to nie zostało opatrzone wymaganym kwalifikowanym podpisem elektronicznym i jest z tego powodu nieważne z mocy prawa, a Zamawiający był bezwzględnie obowiązany wezwać do jego uzupełnienia przed oceną podmiotową wykonawcy i przed wyborem najkorzystniejszej oferty.

Zarzut II. Art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. c ustawy Pzp – przez wybór oferty wykonawcy, który nie złożył w przewidzianym terminie ważnego (prawidłowo podpisanego) oświadczenia, o którym mowa w art. 125 ust. 1 ustawy Pzp, albowiem oświadczenie opatrzone wyłącznie stemplem firmowym i datą, bez kwalifikowanego podpisu elektronicznego, jest nieważne z mocy prawa i wywołuje taki sam skutek prawny jak niezłożenie oświadczenia.

Zarzut III. Art. 224 ust. 1 ustawy Pzp – przez zaniechanie wezwania wybranego wykonawcy do złożenia wyjaśnień, w tym dowodów, w zakresie wyliczenia ceny oferty, pomimo że zaoferowana cena budzi uzasadnione i obiektywne wątpliwości co do możliwości wykonania przedmiotu zamówienia zgodnie z wymaganiami SWZ – w szczególności w zakresie zachowania temperatury dostarczanych posiłków wynoszącej 65°C (+/-3°C) przy transporcie z odległości ok. 100 km, kosztów logistyki do 10 rozproszonych placówek w wąskich oknach czasowych oraz kosztu organizacji lokalnego zaplecza kuchennego – mimo że cena wybranego wykonawcy jest konsekwentnie niższa od cen wszystkich pozostałych oferentów o 7–13%.

Zarzut IV. Art. 226 ust. 1 pkt 5 ustawy Pzp – przez zaniechanie odrzucenia oferty, której treść jest niezgodna z warunkami zamówienia, albowiem wybrany wykonawca nie posiada żadnego zaplecza kuchennego na terenie gminy Nowogard ani jej okolic (wyłącznie Koszalin – ok. 100 km), nie zadeklarował podwykonawstwa ani uruchomienia lokalnego miejsca przygotowania posiłków, a zaoferowana cena nie uwzględnia kosztów niezbędnych do spełnienia bezwzględnych wymogów SWZ (temperatura, okna czasowe, zakaz półproduktów).

Zarzut V. Art. 16 pkt 1 i 2 ustawy Pzp – przez naruszenie zasady równego traktowania wykonawców i zasady uczciwej konkurencji, polegające na wyborze oferty opartej na kalkulacji nieuwzględniającej rzeczywistych kosztów realizacji zamówienia (specjalistycznego transportu na dystansie 100 km, organizacji lub wynajmu lokalnego zaplecza produkcyjnego, podwójnego kompletu termosów, kosztów wieloletowego personelu z umowami o pracę), co stawiało pozostałych wykonawców – którzy rzetelnie uwzględnili te nakłady – w gorszej sytuacji konkurencyjnej.

Zarzut VI. Wykonawca zarzuca Zamawiającemu zaniechanie unieważnienia postępowania na podstawie art. 255 pkt 6, zgodnie z którym Zamawiający unieważnia postępowanie o udzielenie zamówienia, jeżeli postępowanie obarczone jest niemożliwą do usunięcia wadą uniemożliwiającą zawarcie niepodlegającej unieważnieniu umowy w sprawie zamówienia publicznego. Wada postępowania stanowiąca podstawę zarzutu obejmuje brak możliwości porównania ofert albo znaczne trudności w dokonaniu tej czynności na skutek nieprecyzyjnego opisu kryteriów oceny ofert w postępowaniu oraz nieprecyzyjne opisanie kryteriów obliczenia ceny."

W związku z powyższym Odwołujący wnosił o uwzględnienie odwołania w całości i nakazanie Zamawiającemu:

„1. Unieważnienia czynności wyboru najkorzystniejszej oferty Polfood Service PGŻ D.M. we wszystkich 10 częściach postępowania nr WZP.271.17.2026.AA.MT.

2. Wezwania wykonawcy Polfood Service PGŻ D.M. do uzupełnienia oświadczenia o braku podstaw wykluczenia oraz spełnianiu warunków udziału w postępowaniu (załącznik nr 2 do SWZ) poprzez złożenie go w formie elektronicznej opatrzonej kwalifikowanym podpisem elektronicznym – stosownie do art. 128 ust. 1 ustawy Pzp – w wyznaczonym przez Zamawiającego terminie.

3. Wezwania wykonawcy Polfood Service PGŻ D.M. do złożenia wyjaśnień, w tym dowodów, w trybie art. 224 ust. 1 ustawy Pzp co do: a) posiadania lub planowanego uruchomienia zaplecza kuchennego w gminie Nowogard lub w jej bezpośredniej okolicy, umożliwiającego przygotowanie i dostarczenie posiłków o temperaturze 65°C (+/-3°C) do każdej z 10 szkół w wymaganych oknach czasowych;

b) pełnej kalkulacji ceny oferty obejmującej rzeczywiste koszty transportu (ok. 100 km), organizacji lub wynajmu lokalnego miejsca przygotowania posiłków, podwójnych termosów, zatrudnienia personelu na podstawie umów o pracę oraz wszystkich innych nakładów niezbędnych do realizacji zamówienia zgodnie z SWZ;

c) sposobu zapewnienia dostaw do 10 placówek jednocześnie, z uwzględnieniem najwcześniejszego okna dostawy (godz. 10:05–10:30, Strzelewo).

4. W przypadku nieuzupełnienia przez wykonawcę wymaganego kwalifikowanego podpisu elektronicznego w wyznaczonym terminie albo w przypadku niepotwierdzenia przez wyjaśnienia zdolności do prawidłowej realizacji zamówienia – odrzucenia oferty Polfood Service PGŻ D.M. odpowiednio na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. c lub art. 226 ust. 1 pkt 5 ustawy Pzp.

5. Dokonania ponownej oceny ofert i wyboru oferty najkorzystniejszej spośród ofert niepodlegających odrzuceniu.

6. Zamawiający żąda także unieważnienia postępowania na podstawie art. 255 pkt 6, zgodnie z którym Zamawiający unieważnia postępowanie o udzielenie zamówienia, jeżeli postępowanie obarczone jest niemożliwą do usunięcia wadą uniemożliwiającą zawarcie niepodlegającej unieważnieniu umowy na skutek braku możliwości porównania ofert".

W uzasadnieniu odwołania została przedstawiona argumentacja dla podniesionych zarzutów.

Do postępowania odwoławczego po stronie Odwołującego przystąpił wykonawca Cytryn sp. z o.o. z siedzibą w Szczecinie („Przystępujący”).

W dniu 23 sierpnia 2026 r. Zamawiający złożył do akt sprawy odpowiedź na odwołanie, w której wnosił o:

„1) odrzucenie odwołania w zakresie części V–X, na podstawie art. 528 pkt 2 w zw. z art. 505 ust. 1 ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych, wobec braku po stronie Odwołującej interesu w uzyskaniu zamówienia oraz braku możliwości poniesienia szkody pozostającej w adekwatnym związku z zarzucanymi Zamawiającemu naruszeniami oraz złożenia odwołania przez podmiot nieuprawniony;

2) w pozostałym zakresie - oddalenie odwołania w całości jako bezzasadnego

ewentualnie

3) w przypadku nieuwzględnienia przez Izbę wniosku o odrzucenie odwołania w zakresie części V–X - Zamawiający wnosi o oddalenie odwołania w całości jako bezzasadnego;

a nadto o:

4) zasądzenie od Odwołującego na rzecz Zamawiającego kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych i zgodnie z rachunkami i fakturą złożonymi w trakcie rozprawy”.

W odpowiedzi przedstawił uzasadnienie faktyczne i prawne swego stanowiska.

Odwołujący pismem z dnia 15 września 2026 r. złożył do akt sprawy stanowisko procesowe.

Po przeprowadzeniu rozprawy z udziałem stron postępowania odwoławczego, na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego oraz oświadczeń, a także stanowisk stron postępowania, Krajowa Izba Odwoławcza ustaliła i zważyła, co następuje:

Izba nie dopatrzyła się podstaw do odrzucenia odwołania w oparciu o art. 528 ustawy Pzp.

Strony nie zgłosiły opozycji ani zastrzeżeń co do skuteczności przystąpienia Przystępującego do postępowania odwoławczego pod stronie Odwołującego – wykonawcy Cytryn sp. z o.o. z siedzibą w Szczecinie. Izba stwierdziła skuteczność przystąpienia Przystępującego do udziału w postępowaniu odwoławczym po stronie Odwołującego.

Izba uznała, że z uwagi na niewykazanie przez Odwołującego przesłanki dopuszczalności odwołania z art. 505 ust. 1 ustawy Pzp, odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Przepis art. 505 ust. 1 ustawy Pzp definiuje przesłankę materialnoprawną dopuszczalności odwołania. Zgodnie z tym przepisem odwołanie przysługuje, gdy podmiot je wnoszący jest wykonawcą, uczestnikiem konkursu lub innym podmiotem, ale cechującym się określonymi przymiotami, czyli:

- posiadaniem interesu w uzyskaniu zamówienia i
- poniesieniu lub możliwości poniesienia szkody, ale nie dowolnej, lecz będącej wynikiem naruszenia przez zamawiającego przepisów ustawy.

Niewątpliwie Odwołujący jest wykonawcą, który wziął udział w prowadzonym przez Zamawiającego postępowaniu. Sam ten jednak fakt nie jest wystarczający dla uznania, że ma on prawo wnosić środki ochrony prawnej przewidziane w ustawie Pzp.

Odwołujący w treści wniesionego przez siebie odwołania powinien był wykazać, że:

- 1)zamawiający przez swoje działanie lub zaniechanie dopuścił się naruszenia przepisów ustawy,
- 2)ma lub miał szansę na uzyskanie zamówienia (zamówienia rozumianego jako odpłatna umowa zawierana między zamawiającym, a wykonawcą, której przedmiotem w tym przypadku jest nabycie usług), w czym przejawia się jego interes we wniesieniu odwołania
- 3)niezgodne działania z ustawą działania lub zaniechania zamawiającego pozostają w adekwatnym związku przyczynowo-skutkowym z zagrażającą lub występującą po stronie odwołującego szkodą.

Dostęp do procedury odwoławczej nie jest nieograniczony, ani nie jest to rodzaj postępowania kontrolującego legalność wszystkich zachowań zamawiającego, w związku z tym już z dyrektywy odwoławczej wynika, że możliwość wniesienia odwołania dotyczy wyłącznie tych wykonawców, którzy mają lub mieli szansę na uzyskanie zamówienia.

Wykazanie, że odwołujący spełnia te wszystkie elementy jest niezbędne, żeby uznać prawo odwołującego do wniesienia odwołania. Jest to jak już wskazano przesłanka materialna odwołania, zatem jej brak uniemożliwia uwzględnienie odwołania i powoduje, że odwołanie podlega oddaleniu (nawet, jeżeli byłoby merytorycznie zasadne). Zgodnie z art. 518 ustawy Pzp uzupełnieniu w odwołaniu podlegają wyłącznie braki formalne, brak pełnomocnictwa, brak dowodu uiszczenia wpisu w terminie. Tylko w takim przypadku Prezes Izby wzywa odwołującego do uzupełnienia odwołania. Do braków tych ustawodawca nie zaliczył braku wykazania interesu w uzyskaniu zamówienia i możliwości poniesienia szkody, co oznacza, że braku tego, ani z własnej inicjatywy odwołujący, ani na wezwanie Izby, uzupełniać nie wolno po upływie terminu na wniesienie odwołania (tak wyrok KIO z 4 kwietnia 2024 r., sygn. akt. KIO 946/24, który ponadto Izba aprobuje, a zawarte tam wywody i argumenty uznaje za własne, stąd obszernie ich powołanie poniżej).

W ocenie Izby, Odwołujący nie wskazał w treści swojego odwołania na swój interes prawny, a tym bardziej szkodę, jaką może ponieść w wyniku wadliwości działań Zamawiającego.

Odwołujący w swoim odwołaniu ani jednym zdaniem nie wskazał, w czym upatruje swojej szkody w związku z wyborem oferty wykonawcy Polfood Service PGŻ D.M.. Oznacza to, że Odwołujący nie dopełnił obowiązku wykazania przesłanki materialnoprawnej dopuszczalności odwołania. Odwołujący ograniczył się tylko do wskazania, że: „W przypadku uwzględnienia odwołania i odrzucenia oferty Polfood Service PGŻ, oferta Odwołującej podlegałaby wyborowi jako najkorzystniejsza we wszystkich częściach. Odwołująca wykazuje zatem bezpośredni i wymierny interes prawny w rozstrzygnięciu niniejszego odwołania, wypełniając przesłanki art. 505 ust. 1 ustawy Pzp”.

Izba nie może ustalać istnienia tego interesu czy możliwości poniesienia szkody za Odwołującego, na co wprost zwrócił uwagę Sąd Okręgowy w Warszawie XXIII Wydział Gospodarczy Odwoławczy i Zamówień Publicznych w wyroku z dnia 27 marca 2023 r. sygn. akt XXIII Zs 11/23. Izba w całości aprobuje i uznaje wywody Sądu w tej sprawie za własne.

Sąd Okręgowy w Warszawie zmienił wyrok Izby uznając, że Izba nie była władna rozpoznać zarzutów odwołania w sytuacji, gdy odwołujący nie wykazał jedynie jednej z przesłanek występujących w art. 505 ust. 1 ustawy Pzp, czyli szkody. W ocenie Sądu już tylko taki brak stanowił wystarczającą podstawę do oddalenia odwołania. W niniejszej sprawie Odwołujący z kolei nie wykazał nie tylko szkody, ale i ogólnie interesu we wniesieniu odwołania w odniesieniu do wszystkich części zamówienia, których wyniki zaskarżył.

Sąd Okręgowy podkreślił trafnie, że Izba nie może zastępować odwołującego w obowiązku wykazania przesłanki materialnoprawnej z art. 505 ust. 1 ustawy Pzp, ani doszukiwać się jej w treści odwołania. Sąd Okręgowy zważył bowiem w następujący sposób:

„Wbrew temu, co wskazała w uzasadnieniu do wyroku Krajowa Izba Odwoławcza Odwołujący/Uczestnik nie wykazał wypełnienia łącznie przesłanek z art. 505 ust. 1 ustawy Pzp. Środki ochrony prawnej określone w niniejszym dziale przysługują wykonawcy, uczestnikowi konkursu oraz innemu podmiotowi, jeżeli ma lub miał interes w uzyskaniu zamówienia lub nagrody w konkursie oraz poniósł lub może ponieść szkodę w wyniku naruszenia przez zamawiającego przepisów ustawy - to jest posiadania interesu w uzyskaniu danego zamówienia oraz możliwości poniesienia szkody.

Tymczasem Odwołujący na żadnym etapie postępowania nie powołał się na przesłankę szkody. Uczestnik nawet nie wskazał, że on jako Odwołujący ma interes w złożeniu niniejszego odwołania, nie podniósł, że w razie uwzględnienia odwołania jego oferta będzie ofertą najkorzystniejszą w przedmiotowym postępowaniu. Odwołujący nie wskazał jednej z określonych w art. 505 ust. 1 ustawy Pzp przesłanek, tj. poniesienia lub możliwości poniesienia szkody w wyniku naruszenia przepisów ustawy. Sąd Okręgowy – przy tak postawionym zarzucie Skarżącego i jego powtórzonym z postępowania odwoławczego uzasadnieniu, uważnie prześledził każde słowo uczestnika zawarte w odwołaniu. Odwołujący nie odniósł się w ogóle do jednej z przesłanek określonych w art. 505 ust. 1 ustawy Pzp, tj. poniesienia bądź możliwości podniesienia szkody w wyniku naruszenia przepisów ustawy przez Zamawiającego. Samo posiadanie statusu wykonawcy - podmiotu który złożył ofertę w postępowaniu – i nawet wskazanie, że zajął 2 pozycję w rankingu oceny ofert – nie jest wystarczające do skutecznego korzystania ze środków ochrony prawnej określonych w ustawie i w zasadzie nie rodzi żadnych skutków procesowych.

Podsumowując, w odniesieniu do przesłanki poniesienia szkody lub jej możliwości Odwołujący nie przedstawił zarówno twierdzenia, jak i jego uzasadnienia. Krajowa Izba Odwoławcza uzupełniła twierdzenia Odwołującego, odnosząc się do „oczywistej szkody”: „oczywistym jest że na skutek błędnej, niezgodnej z przepisami prawa decyzji zamawiającego, odwołujący może nie uzyskać zamówienia, co oznacza, że w takiej sytuacji poniesie szkodę. Na te okoliczności właśnie zwrócił uwagę Odwołujący w treści odwołania”. Tymczasem analiza odwołania prowadzi do odmiennych wniosków, albowiem Odwołujący na takie okoliczności nie zwrócił żadnej uwagi, nie podniósł takiego twierdzenia. W odwołaniu wniesionym w sprawie, Odwołujący uzasadniając interes we wniesieniu odwołania wskazywał jedynie, że „jego oferta jest

druga pod względem złożonych ofert oraz kryterium oceny ofert. Tańsza, a tym samym wyżej sklasyfikowana w rankingu ofert - jest aktualnie oferta Wykonawcy (...)"

Mając na uwadze taki stan faktyczny należy uznać, że Krajowa Izba Odwoławcza po prostu wyszła poza granice zarzutu. Krajowa Izba Odwoławcza nie może się domyślać przesłanki, nie może jej domniemywać. Co więcej Uczestnik nie tylko, że nie wykazał spełnienia tej przesłanki, ale również nie podniósł żadnej argumentacji w tym zakresie, nawet na rozprawie przed Krajową Izbą Odwoławczą.

Tymczasem brak wskazania na szkodę, jaką mógłby ponieść odwołujący w wyniku rzekomego naruszenia przepisów Pzp przez Zamawiającego, obligowało Krajową Izbę Odwoławczą do oddalenia odwołania. Przesłanka ta - wobec braku twierdzenia Odwołującego wymaganego art. 505 ust. 1 Pzp - nie może być przedmiotem interpretacji stanu faktycznego sprawy dokonywanej przez Krajową Izbę Odwoławczą za Odwołującego. Słusznie podniesiono w skardze, iż obowiązkiem Izby jest jedynie ocena wskazanych przez odwołującego przesłanek.

Przepis art. 505 ust. 1 ustawy Pzp stanowi implementację do prawa krajowego dyrektywy Rady 89/665/EWG z dnia 21 grudnia 1989 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do stosowania procedur odwoławczych w zakresie udzielania zamówień publicznych na dostawy i roboty budowlane (Dz. U. L 395, s. 33), zmienionej dyrektywą 2007/66/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 grudnia 2007 r. (Dz. U. L 335, s. 31), czyli tzw. dyrektywy odwoławczej.

Analiza omawianego przepisu ustawy Pzp prowadzi do wniosku, że w celu korzystania ze środków ochrony prawnej wykonawca zobowiązany jest wykazać nie tylko interes w uzyskaniu zamówienia, ale także poniesienie lub możliwość poniesienia szkody z powodu działań lub zaniechań zamawiającego. Obydwie te przesłanki muszą być spełnione łącznie.

Ponadto między szkodą grozącą wykonawcy, a naruszeniami ustawy Pzp zarzucanymi w odwołaniu, musi zostać wykazany adekwatny związek przyczynowo-skutkowy. Powyższe wynika z charakteru postępowania odwoławczego.

Postępowanie odwoławcze ma bowiem na celu ochronę interesów osoby wnoszącej środki ochrony prawnej, a nie ochronę interesu publicznego przez sprawowanie nadzoru nad prawidłowością prowadzenia postępowania. Prawidłowo w tym zakresie podnosi Skarżący, iż interesem w uzyskaniu zamówienia nie jest wskazywana przez Odwołującego „konieczność zapewnienia zgodności postępowania o udzielenie zamówienia publicznego z przepisami (interes prawny sensu largo)". Wprawdzie szerokie zakreślenie w ustawie kręgu osób legitymowanych do wniesienia środka ochrony prawnej ma swoje źródło w postanowieniach art. 1 ust. 3 dyrektywy 89/665/EWG, który stanowi, że państwa członkowskie zapewniają dostępność procedur odwoławczych, w ramach szczegółowych przepisów, które państwa członkowskie mogą ustanowić, przynajmniej dla każdego podmiotu, jednakże który ma lub miał interes w uzyskaniu danego zamówienia i który poniósł lub może ponieść szkodę w wyniku domniemanego naruszenia.

Sąd Okręgowy, Sąd Zamówień Publicznych ponownie wskazuje, że w okolicznościach przedmiotowego postępowania, przesłanka interesu w uzyskaniu zamówienia, nie została wykazana. Jak zostało już wskazane powyżej, kolejną materialnoprawną przesłanką wniesienia odwołania, czyli zaistnienie lub potencjalne zaistnienie szkody, nie została spełniona przez Odwołującego (Odwołujący nigdy nie powołał się na nią) Pzp nie wskazuje, czy chodzi o stratę (tj. szkodę majątkową), czy także o krzywdę (szkodę niemajątkową). W zakresie omawianej przesłanki, Odwołujący w ogóle nie przedstawił żadnego twierdzenia i żadnej argumentacji. Bezprawne było twierdzenie Izby, iż przesłanka szkody w tym wypadku jest oczywista, bowiem obowiązek wskazania na szkodę we wniesieniu odwołania spoczywał na Odwołującym, a nie na Krajowej Izbie Odwoławczej.

Reasumując tę część rozważań Sądu Okręgowego, zasadnym jest podniesienie, że brak wykazania spełnienia przesłanek wynikających z art. 505 ust. 1 Pzp stanowiło wystarczającą podstawę do oddalenia odwołania wniesionego w przedmiotowym postępowaniu."

Brak zatem wykazania interesu w uzyskaniu zamówienia i co ważne możliwości poniesienia szkody w odwołaniu wniesionym przez Odwołującego nie mógł być domniemany z okoliczności faktycznych wynikających z Postępowania. Izba analogicznie jak Sąd Okręgowy uważnie prześledziła każde słowo Odwołującego zawarte w odwołaniu. Odwołujący nie odniósł się w ogóle do jednej z przesłanek określonych w art. 505 ust. 1 ustawy Pzp, tj. poniesienia bądź możliwości poniesienia szkody w wyniku naruszenia przepisów ustawy przez Zamawiającego.

Biorąc te okoliczności pod uwagę Izba oddaliła przedmiotowe odwołanie z braku wykazania przesłanki materialnoprawnej dopuszczalności odwołania określonej w art. 505 ust. 1 ustawy Pzp.

Skoro odwołanie było niedopuszczalne, to Izba nie mogła rozpoznać zarzutów merytorycznych odwołania, z tego też względu Izba nie odniesie się do stanowisk merytorycznych złożonych w sprawie.

Aktualne pozostaje tutaj orzecznictwo Izby, odnoszące się do tej problematyki, wydane na gruncie przepisu art. 179 ust. 1 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych. Jak wskazano w wyroku KIO z dnia 3 lipca 2014 r., sygn. akt KIO 1231/14 „*stwierdzenie, że odwołujący nie posiada legitymacji do wniesienia środka ochrony prawnej prowadzi do oddalenia odwołania bez merytorycznego rozpatrzenia zarzutów podniesionych w odwołaniu*”. Podobnie stwierdził skład orzekający w wyroku KIO z dnia 26 września 2016 r., sygn. akt KIO 1719/16 (tak wyrok KIO z 28 września 2021 r., sygn. akt KIO 2647/21).

Orzekając o kosztach postępowania odwoławczego orzeczono na podstawie art. 574 oraz art. 575 ustawy Pzp, a także w oparciu o przepisy § 5 pkt 1 i 2 lit. b) oraz § 7 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 2020 roku w sprawie szczegółowych rodzajów kosztów postępowania odwoławczego, ich rozliczania oraz wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania (Dz. U. z 2020r., poz. 2437 ze zmianami), orzekając w tym zakresie o obciążeniu kosztami postępowania stronę przegrywającą, czyli Odwołującego.

Mając na uwadze powyższe orzeczono jak w sentencji.

Przewodniczący:.....